

levere Noget, men at man kunde faae sine Obligationer stemplede, naar man kom med dem, og kunde tage dem med sig igjen. Der er jo en Mængde Obligationer, som lyde paa Throndehave- ren. Man skal formodentlig medbringe en Liste over de Obligationer, man vil have stemplede, og faar da maasse et Bevis derfor, man kan dog meget godt antage, at der kunde indtræde Feiltagelser og Forvanskninger, ligesom der ogsaa kunde være Tilfælde, hvor man ikke saa nøie var i Stand til at kontrolere denne Liste, som man fik med Bevis for. Det forekommer mig derfor, at det er meget misligt, at man skal være nødt til at aflevere sine Papirer. Jeg har ikke nogen bestemt Forestilling om, hvorledes det skal gaa til, da jeg ikke har hørt nogen Fremstilling deraf, men jeg vil tillade mig at henvi- se, hvis det ikke skulde være paatænkt fra Ministerens Side, at Indleveringen i det Mindste blev begrændset til et vist Beløb til enhver given Tid; at det, forsaavidt man ikke strax kunde faae sine Papirer stemplede, ikke tillodes at indlevere saadanne Papirer i ubegrændset Mængde til en enkelt Embedsmand. Jeg har, som sagt, megen Betænkelighed ved denne Bestemmelses Optagelse i Loven, men paa den anden Side anser jeg det for absolut nødvendigt, at den staar der, idet man ikke kan forlange, at den private Mand skal sætte sin Bæjerd paa Spil, fordi Staten ønsker at faae Skat af ham. Jeg veed ikke, om det er muligt for Ministeren at give en Skitse af, hvorledes Sagen tænkes ordnet, og maasse har Thinget ikke Interesse af at høre det fremfat, men stoler paa sit Udvalg. Da er det selvsølgelig, at Ministeren ikke tager Notits af et enkelt Medlems Uttringer, men jeg har dog ikke villet tilbageholde den Genstilling til Ministeren, at der i ethvert Fald sørges for, at det ikke bliver til aldeles ubegrændset Størrelse, at der kan indleveres Papirer til enkelte Embedsmænd.

Finantsministeren: Det kunde ikke falde mig ind ikke at tage Notits af et enkelt Medlems Udtalelser, men jeg tror, det ærede Medlem maasse har overhørt Noget af, hvad der allerede er sagt om denne Egg i Dag.

Jeg tror at have givet saa meget til Forslag- else af, hvorledes jeg har tænkt mig Sagen ordnet, som det ret vel lader sig gjøre til en stor Forsamling, og det ærede Medlem vilde maasse deraf have kunnet udlede, at min Genstigt netop er at lade den hele Stempling foregaa i saa kort Tid, som det paa nogen Maade er muligt, saaledes at disse Effekter ikke skulle blive i Statens Embedsmænds Bærge længere, end det er absolut nødvendigt, for at Stemplingen kan finde Sted. Derved mener jeg at undgaa den Risiko, som dermed er forbunden.

J. Mee: Det ærede Medlem fra Orømaa (Bønsløffe) yttrede i Anledning af nogle Bemærkninger af mig, at de Folk, der vilde spekulere i Papirer, nok vilde finde Misdler til at skjule dem, selv om vi sætte Torten lavere, end her er anført. Det var det Udtryk, han brugte. Men her er aldeles ikke Tale om at skjule Papirer; jeg har kun sagt, at Spekulanterne ville, efter min Mening, naar Afgiften sættes saa høit, i Almindelighed lade Papirerne, som de kjøbe i Udlandet, blive liggende der og sælge dem der, de komme altsaa ikke her til Landet, og Staten mister i saa Tilfælde hele Afgiften. Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) sagde, at han maatte vedblive være af den Mening, at 4 Mk. pr. 100 Rd. var en lav Tært. Derom kunne Meningerne være dekte, men det er allerede anført, at i Tilfælde af at det er fremmede Papirer, som staa f. Ex. i 50 pCt., er der ikke Tale om 4 Mk. pr. 100 Rd., men 8 Mk. pr. 100 Rd. I Dvrigt skal jeg bemærke, at jeg kun har udgalt, hvad der i Almindelighed var Brug, at jeg i Forening med 14 andre Medlemmer har stillet disse Forslag; det staar til de ærede Medlemmer selv, om de ville stemme derfor eller ikke, men at jeg har stillet dem i Forening med disse, derom kan der ikke være Tvivl.

Bille: Jeg tror, at dette Lovforslag har mistet næsten hele sin finantsielle Betydning, efterat der ved dets 2den Behandling er påstemt den Del deraf, som kunde antages